

Bilag 2.

Danmarks Provsteforening.

Den 13. September 1919.

I Anledning af det forelagte Forslag til Lønningslov for Folkekirkens Tjenestemænd tillader Bestyrelsen for „Danmarks Provsteforening“ sig paa Forningens Vegne i Ærbødighed at fremsætte følgende:

ad § 4. Af Hensyn til, at et meget stort Antal Præster — dels som Følge af, at mange af Pladserne i 1ste Lønklasse vil blive optaget af Købstadembeder, dels som Følge af den særlige Kaldelsesmaade, Præsterne er underkastede — vil komme til at slutte i denne Lønklasse, henstilles det, at der ydes endnu et Alderstillæg paa 480 Kr., saaledes at „indtil 6 360 Kr.“ ændres til: „indtil 6 840 Kr.“, eller, hvis det ikke kan bifaldes, saaledes at der efter første Sætning i Paragraffen enten tilføjes: „Efter Opnaaelsen af 24 Aars Tjenestealder tilstaas der et yderligere Tillæg paa 480 Kr.“, eller „6 Aar efter, at vedkommende i Henhold til sin Tjenestealder har opnaaet Ret til at oppebære sidste Alderstillæg, ydes der et yderligere Tillæg paa 480 Kr.“

Anm.: At gøre Tillæget afhængigt af, at vedkommende har tjent en vis Aarrække (f. Eks. 18 Aar) i Klassen, vil derimod være ubilligt overfor de nu i Embede værende Præster, som indordnes i denne Lønklasse, idet de i saa Fald enten først meget sent eller slet ikke vil kunne opnaa dette Tillæg.

ad § 5. Da dog ogsaa adskillige Præster paa Grund af Kaldelsesmaaden vil blive siddende i denne Lønklasse, henstilles det, at der ligeledes i denne Klasse ydes endnu et Tillæg (et saakaldt Trøst-Tillæg; cfr. Lov af 12. Marts 1918, § 1 c), saaledes at der efter Paragraffens 1ste Sætning tilføjes enten: „Efter Opnaaelsen af 24 Aars Tjenestealder tilstaas der et yderligere Tillæg paa 360 Kr.“, eller: „6 Aar efter, at Vedkommende i Henhold til sin Tjenestealder har opnaaet Ret til at oppebære sidste Alderstillæg, ydes der et yderligere Tillæg paa 360 Kr.“

Anm.: Cfr. Anmærkningen til § 4.

ad 4 §§ og 5. Man er tilbøjelig til at mene, at de her ønskede yderligere Tillæg er det Mindstemaal af Forbedring i Forslagets Lønsatser, som maa ydes, hvis Lønningsloven ikke i store Dele af Præstestanden skal føles som en Skuffelse, og Præsterne ikke i altfor høj Grad skal føle sig stillet ringere end Statens Tjenestemænd med lignende Uddannelse og i tilsvarende social Stilling.

ad 11, 2det Stykke. I Kancelliets Cirkulære af 20. August 1822 angaaende Oprettelse af Distriktsprovstier blev det bestemt, at Distriktsprovstierne foruden at oppebære Kendelsen paa 1½ Td. Byg af hver Kirke, skulde have de bedste Præstekald i Distrikterne udset til dem. Saafremt man ikke maatte mene ved den nye Lønningsordning at kunne opfylde dette sidste Tilsagn ved at lade Provstierne oppebære 1ste Klassen Løn, uanset om Deres Præsteembeder ved Klassificeringen indordnes i en lavere Lønklasse, vil det være billigt, at det Hono-